herpy

PILGIFTSGRODOR

Ameerega pepperi

Ameerega pepperi är en liten, svart pilgiftsgroda med gula streck och röda, orange eller gula teckningar från centrala Peru. Den lever vid bäckar i skog på 380-1.000 m höjd och är sårbar på grund av avverkning. Det finns bara lite kunskap om skötseln, som därför bygger på livsmiljön och nära släktingar.

Familj: Dendrobatidae

FAKTARUTA

DJURET

Vuxenstorlek	**3 cm** nos-kloaklängd
Livslängd	**8-12 år**
Aktiv	**På dagen**
Levnadssätt	**Marklevande**
Biotop	**Regnskog och våtmark**
Hudgift i naturen	**Mild**
Hudgift i fångenskap	**Inget** Uppfödda djur. Viltfångade djur kan behålla giftet länge
Svårighetsgrad	**Erfaren**

SKÖTSEL

Min. terrarium	**60 × 45 × 45 cm** L × B × H för 2 vuxna djur
Temperatur, dag	**21-25 °C**
Temperatur, natt	**18-21 °C**
Luftfuktighet	**75-100 %**
Vatten	**Vattenskål** djup 1-2 cm
UVB	**Valfritt** Fergusonzon 1
Föda	**Insekter och små leddjur (hoppstjärtar, bananflugor)**
Hålls	**Parvis**

AVEL

Fortplantning	**Äggläggande**
Utveckling	**Grodynglen bärs till vatten**
Äggläggning	**På marken**
Ägg per läggning	**22-44**
Larvtid	**35-60 dagar** från kläckning till metamorfos
Larvföda	**Färdigfoder**
Yngelvård	**Vaktar äggen och bär grodynglen**

SKYDD OCH PAPPER

CITES	**Bilaga II**
IUCN	**Sårbar (VU)**

Om arten

Ameerega pepperi är en liten pilgiftsgroda på omkring 3 cm. Hanarna mäter omkring 29 mm från nos till kloak, honorna 31-34 mm. Ryggen är svart med röda, orange eller gula teckningar, mest mot huvudet. Två gula streck löper från ögonen ned längs kroppen, och två gula läppstreck börjar vid näsborrarna. Buken är mörkblå med svarta teckningar, benen är svarta eller mörkgröna, och bakbenen är randiga. Djur från söder har mer rött, djur från norr mer gult och orange. Det finns flera lokala former, till exempel 'Chumanza' och 'Río Abiseo'.

Arten beskrevs 2009 av Jason Brown och Evan Twomey och är uppkallad efter den kanadensiske naturvårdaren Mark Pepper. Den liknar *Ameerega bassleri*, *Ameerega cainarachi* och *Ameerega yoshina* så mycket att hanens läte är det säkraste kännetecknet.

Släktets grodor får alkaloiderna i huden från födan. Vildfångade djur räknas därför som milda, medan djur som utfodras med foderdjur från kultur inte är giftiga. Tvätta alltid händerna efter kontakt.

Läs mer: Foderdjur: hållning och avel Läs mer: Köp av djur: uppfödda djur, vildfångst och transport

Utbredning och livsmiljö

Ameerega pepperi finns i centrala Peru. Typlokalen ligger i regionen San Martín, 2 km nordost om San Francisco i provinsen Tocache, på 980 m höjd. Arten finns från 380 till 1.000 m, bland annat vid Río Abiseo, i Huallaga-dalen och i Parque Nacional Cordillera Azul. Utbredningen är bara känd från få lokaler.

> **Naturlig utbredning:** Peru.

LIVSMILJÖ

Ameerega pepperi lever i orörd och sekundär skog på Andernas östra sluttningar och vid foten av dem. De vuxna djuren gömmer sig vid stora stenar nära bäckar och finns på marken vid små vattenfall. Hanarna sitter på stenar vid bäckarna och kallar; honorna lägger äggen i lövlagret, och hanarna vaktar dem. Grodynglen lever i långsamma virvlar och i pölar vid stranden. Klimatet på denna höjd är fuktigt hela året.

Skogen avverkas för kaffe, bananer och koka, särskilt i Huallaga-dalen.

Skötsel

TERRARIET

Det finns bara lite kunskap om skötseln av *Ameerega pepperi*. Arten lever vid bäckar i fuktig skog på 380-1.000 m höjd. *Ameerega bassleri* lever i samma del av Peru på samma höjder och är bättre känd i fångenskap; *Ameerega cainarachi* och *Ameerega hahneli* är också nära släktingar. Skötseln av grodynglen är lånad från *Ameerega hahneli*, vars grodyngel också lever i rinnande vatten.

Ett par ska ha minst 60 × 45 × 45 cm. Botten byggs med dräneringslager, fuktspärr och fuktig jord med ett tjockt lövlager. Arten lever vid bäckar och stora stenar, så inred med platta stenar, korkbark och grenar som gömställen och kallplatser för hanen. Ge många gömställen, mossa och växter som trivs fuktigt, och se till att det finns ventilation så att luften inte blir stillastående. Ta bort gammalt foder och mögel, och byt lövlagret regelbundet.

Läs mer: Terrarieuppbyggnad och bioaktiv botten Läs mer: Uppfödning av grodyngel

TEMPERATUR

På dagen ska det vara 21-25 °C och på natten 18-21 °C. Temperaturen får inte komma över 27 °C, eftersom pilgiftsgrodor tål värme dåligt. På sommaren kan en fläkt eller ett svalt rum behövas. Det finns ingen vintervila.

Läs mer: Vintervila och årstider

LUFTFUKTIGHET OCH SPRAYNING

Luftfuktigheten ska vara 75-100 %. Spraya 1-3 gånger dagligen med regnvatten eller osmosvatten, eller använd ett regnsystem, så att lövlagret blir fuktigt men inte vattenmättat. Överskottsvatten ska kunna rinna av i dräneringslagret. Efter sprayning ska luften komma i rörelse, så att den inte blir stillastående. Torrt löv och torr jord är tecken på för låg fukt.

Läs mer: Luftfuktighet, sprayning och ventilation

VATTEN OCH VATTENKVALITET

En låg vattenskål med 1-2 cm vatten och en sten eller gren som landgång räcker. Använd regnvatten, osmosvatten eller avklorerat vatten och byt det var 2:a-3:e dag. Groddjur tar upp ämnen genom huden, så använd aldrig rengöringsmedel i terrariet. Grodyngel i naturen lever i bäckens långsamma vattenvirvlar och pölar, så rinnande eller lätt rörligt vatten är bättre än stillastående.

LJUS OCH UVB

Ge växtvänligt ljus i 10-12 timmar dagligen, med skugga och gömställen. UVB är inte dokumenterat som nödvändigt för arten, men en svag UVB-källa (Ferguson-zon 1) kan användas. Se till att ljuset inte värmer upp terrariet.

Läs mer: Ljus och UVB

UTFODRING

Ameerega pepperi är liten och tar små foderdjur: bananflugor (mest *Drosophila melanogaster*, mindre *Drosophila hydei*), hoppstjärtar och små gråsuggor. Utfodra varje eller varannan dag med så mycket som djuren äter på en timme. Damma med kalk vid var annan utfodring och med vitaminer 1-2 gånger i veckan. Ungar tar de minsta foderdjuren, till exempel hoppstjärtar, de första 3 månaderna.

Läs mer: Kalk, vitaminer och tillskott

BETEENDE OCH HANTERING

Hanarna är revirhävdande och kallar från stenar. Arten hålls bäst som par i ett terrarium med många gömställen. Grodor bör inte hanteras, eftersom huden är ömtålig och hanteringen stressar djuren. Flytta dem med en plastbägare vid rengöring.

Avel

KÖNSMOGNAD OCH KÖNSBESTÄMNING

Honorna är något större än hanarna, och bara hanarna kallar. Åldern vid könsmognad är inte dokumenterad; hos nära släktingar är den omkring ett år. Ett säkert par får man genom att föda upp flera ungar tillsammans.

PARNING

Hanarna sitter på stenar vid bäckarna och kallar på honorna. Vad som sätter igång parningen i terrariet är inte dokumenterat; stabila, fuktiga förhållanden och sprayning som efterliknar regn fungerar hos släktingarna. Ge paret många gömställen.

ÄGG OCH GRODYNGEL

Honan lägger 22-44 ägg i lövlagret, och hanen vaktar dem. Hanen bär förmodligen grodynglen till vattnet som hos resten av släktet. Grodynglen ska ha rent vatten med en svag ström, vattenbyte varje vecka och algtabletter som foder.

METAMORFOS

Kläckningstiden är inte dokumenterad för arten. Hos släktet genomgår grodynglen vanligen metamorfos efter ungefär två månader, enstaka redan efter fem veckor. När frambenen kommer fram sänks vattnet, och det ska finnas lätt tillgång till fuktig mark så att den nyligen förvandlade ungen kan klättra upp.

UPPFÖDNING AV UNGAR

De nyförvandlade ungarna är mycket små. Håll dem i ett litet terrarium med fuktigt lövlager och mossa. Ge de minsta foderdjuren, till exempel hoppstjärtar och små bananflugor, och damma med kalk. Efter 3 månader kan de ta större bananflugor och flyttas till ett större terrarium.

Hälsa och vanliga misstag

Det finns inga dokumenterade sjukdomar som är särskilda för *Ameerega pepperi*. Typiska skötselfel är:

- För hög temperatur eller stillastående luft.
- För låg fukt, som torkar huden.
- Brist på kalk och vitaminer, som ger svaga skelett och dålig tillväxt.
- Stillastående vatten för grodyngel.
- Chytridsvamp (*Batrachochytrium dendrobatidis*). Nya djur hålls i karantän i minst sex veckor.

Livslängden i fångenskap är inte dokumenterad; siffran i rutan är en uppskattning utifrån närbesläktade arter. Sök en veterinär med kunskap om groddjur om en groda blir slö, tappar vikt eller slutar äta.

Läs mer: Karantän och hygien

Fråga alltid dina kunniga bekanta

Guiden är ett bra ställe att börja på, men den kan inte ersätta erfarenhet. Djur är olika, och mycket av det viktigaste lär man sig av dem som har hållit arten i åratal. Prata med en uppfödare, en erfaren djurhållare eller en veterinär med kunskap om kräldjur och groddjur innan du skaffar djuret - och igen om något verkar fel.

Hela guiden med karta och uppdateringar: herpy.org/sv/pilgiftsgrodor/ameerega-pepperi